

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 974/2021
20.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Милосављевић, адвокат из ..., против тужене Општине Блаце, Фонд за градско грађевинско земљиште, локалне и некатегорисане путеве и улице у насељу, чији је заступник Општинско јавно правобранилаштво из Блаца, ради исплате дуга, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 728/20 од 30.11.2020. године, на седници одржаној 20.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 728/20 од 30.11.2020. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 728/20 од 30.11.2020. године.

Образложење

Основни суд у Куршумлији, пресудом П 360/19 од 11.02.2020. године, одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се наложи туженој да исплати тужиоцу на име дуга износ од 280.000,00 динара, на име изведених радова на путу Доња ... – Горња ..., са законском затезном каматом од 01.10.2010. године (став први изреке). Одбио је приговор туженог о застарелости потраживања (став други изреке). Наложито је тужиоцу да накнади туженом трошкове поступка у износу од 30.000,00 динара (став трећи изреке).

Виши суд у Прокупљу, пресудом Гж 728/20 од 30.11.2020. године, одбио је као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Куршумлији П 360/19 од 11.02.2020. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. У ревизији је између осталог указано на одлуку Уставног суда Републике Србије Уж 8070/12 од 15.12.2015. године.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20), оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Чланом 404. став 1. ЗПП, прописано је, да, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда у овом случају нису испуњени услови за примену посебне ревизије, прописани чланом 404. ЗПП. Наиме, не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права у вези примене члана 14. Закона о стечају. Испуњеност услова за примену наведене одредбе закона цени се у сваком конкретном случају, зависно од чињеничне и правне ситуације, са којих разлога не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или разматрања правних питања од општег интереса. Осим тога, истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Стога, како нису испуњени законски услови за изузетну дозвољеност ревизије прописани чланом 404. став 1. ЗПП, то је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета 21.03.2018. године, а уводу првостепене пресуде је наведена вредност предмета спора у износу од 280.000,00 динара, који износ тужилац потражује од тужене.

С обзиром да се у овом случају ради о спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена на основу члана 479. став 6. ЗПП, са којих разлога је на основу члана 413. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић